

Sygn. akt II AKa 108/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 grudnia 2022 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SA – Dorota Radlińska /spr./

Sędziowie: SA – Rafał Kaniok

SO /del./ – Piotr Bojarczuk

Protokolant: Katarzyna Wójcik

przy udziale Prokuratora Ryszarda Pęgal

po rozpoznaniu w dniu 28.12.2022 r.

sprawy

J. G. (1) ur.(...) w W. s. T. i H.,

oskarżonego z art. 299§1 k.k. i in.

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Okręgowego Warszawa- Praga w Warszawie z dnia 08.02.2021r.

sygn. akt VK 99/14

I. wyrok w zaskarżonej części, tj. w zakresie punktu I uchyla i sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu Warszawa- Praga w Warszawie;

I. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. S. - Kancelaria Adwokacka w W. kwotę 840 (osiemset czterdzieści) zł plus VAT z tytułu zwrotu kosztów obrony z urzędu w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie;

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 108/21
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Okręgowego Warszawa- Praga w Warszawie z dnia 8 lutego 2021 roku, sygn. akt V K 99/14 .

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

<u>2.1.1. Fakty uznane za udowodnione</u>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
			Nie dotyczy – Sąd II instancji nie przeprowadzał postępowania dowodowego		
<u>2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</u>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

<u>2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</u>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

<p><u>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</u></p>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>		
Lp.	Zarzut	
1.	<p>1. obraży art. art. 7 kpk w zw. z art. 410 kpk art.170§1 pkt 4 i §3 kpk, w zw. z 167 k.p.k. w zw. z art. 391 §1,2 i 3 k.p.k. w zw. z art. 389§21 k.p.k.</p> <p>2. błędu w ustaleniach faktycznych.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Podniesione przez skarżącego zarzuty uznać należało za zasadne, a częściowo jako oczywiście zasadne.</p> <p>Lektura uzasadnienia Sądu I instancji nie pozostawia wątpliwości, że rację ma skarżący, iż ocena materiału dowodowego, której dokonał Sąd meriti nie została dokonana w zgodzie z dyrektywą wynikającą z treści art. 7 k.p.k. Argumentacja</p>		

wskazana przez skarżącego w uzasadnieniu apelacji / w szczególności str. 9/ nie pozwala na uznanie, że procedowanie Sądu I instancji w przedmiotowej sprawie wolne było od istotnych, mających wpływ na treść orzeczenia uchybień. Pierwsze uchybienie, którego dopuścił się Sąd meriti dotyczy dowodu z opinii biegłego. Otóż Sąd Okręgowy zdyskwalifikował ten dowód, określając go mianem niewiarygodnego / str. 13 uzasadnienia/. W tym miejscu wskazać należy, iż dowód z opinii biegłego jako specyficzny rodzaj dowodu podlega ocenie pod kątem / w szczególności/ rzetelności i profesjonalności. Niezależnie jednak od powodów, które zadecydowały o zdyskwalifikowaniu dowodu z opinii biegłego przez Sąd I instancji obowiązkiem tego Sądu w tej sytuacji było powołanie dowodu z opinii innego biegłego. Zauważyć bowiem należy, iż w żadnym fragmencie uzasadnienia Sąd meriti nie wskazał, że w przedmiotowej sprawie opinia biegłego jest zbędna, bądź dotyczy materii, która nie wymaga wiedzy specjalnej. Kolejna kwestia to ocena zeznań świadków z uchybieniem przepisu art. 7 k.p.k. Uznając za niewiarygodne depozycje świadka M. P., Sąd I instancji wskazuje, iż pozostawał on w konflikcie z oskarżonym i zasadniczo jest to najistotniejszy powód dyskwalifikacji tego dowodu. Sprzeciwiając się przesłuchaniu M. P. w

charakterze świadka podczas rozprawy Sąd I instancji arbitralnie stwierdza- „/.../ należy stwierdzić, iż nie ulega wątpliwości, że po okresie 15 lat, zwłaszcza przy postępującym procesie chorobowym /.../ oczekiwanie aby świadek wnosił nowe treści i to bez udostępnienia mu jednocześnie dokumentów są chybione.” /str. 14 uzasadnienia/. Nie ulega wątpliwości, iż niemożność stawienia się świadka w sądzie i złożenia zeznań z uwagi na stan zdrowia stwierdzone powinno zostać stosowna opinią biegłego medyka, gdyż materia ta wymaga wiedzy specjalnej, którą ani sędzia orzekający, ani też sąd orzekający w sprawie nie posiada. Upływ czasu od zdarzenia, nawet jeżeli jest to okres 15 lat w żadnym razie nie uprawnia do arbitralnego stwierdzenia, którego dokonał Sąd I instancji w przedmiotowej sprawie.

Na stronie 17 uzasadnienia Sąd I instancji zaledwie w 20 liniach maszynopisu umieścił treść, która stanowić powinna – zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz faktycznej uniewinnienia. Niestety analiza tej treści prowadzi do wniosku, iż ani prawna, jak też faktyczna podstawa uniewinnienia nie zostały profesjonalnie uzasadnione, czy wskazane. Nie sposób bowiem za profesjonalne uznać lakoniczne stwierdzenie - „/.../ a powoływanie się na treść pojedynczych

dokumentów w przypadku, gdy mamy do czynienia z działalnością spółek, w tym spółki, w której w chwili zatrzymania i następnie tymczasowego aresztowania Prezesem Zarządu był J. G. nie może być miarodajne, zwłaszcza, że brak w sprawie oryginalnych dokumentów /w ich miejsce niepoświadczone za zgodność z oryginałami kopie/”.

Odnosnie „zwięzłego” przedstawiana stanowiska przez sąd w uzasadnieniu wskazać należy na słuszny pogląd wyrażony przez Sąd Apelacyjny w Białymstoku / wyrok z dnia 21 listopada 2018 r. II AKa 179/18/, zgodnie, z którym- „ Zrozumiałym jest, iż uzasadnienie wyroku może być sporządzone w sposób zwięzły, jednak zwięzłość ta nie może pozbawiać możliwości weryfikacji rozumowania sądu w oparciu o treść uzasadnienia wyroku i nie może polegać na eliminowaniu - w oparciu o zakładaną zwięzłość uzasadnienia - elementów istotnie wpływających na możliwość odczytania rozumowania sądu odnośnie wydanego rozstrzygnięcia. Zakaz sformułowany w art. 455a KPK nie oznacza, że wady pisemnych motywów wyroku utraciły jakiegokolwiek znaczenie w ramach jego instancyjnej kontroli, a sąd I instancji może je sporządzić w sposób dowolny, nadając im lakoniczną treść, czy też nie odnoszącą się do pewnych aspektów przedmiotu/istoty sprawy. Gdyby pisemne

uzasadnienie orzeczenia nie miało znaczenia w procesie, to jego sporządzenie byłoby zbyteczne, a przecież ustawodawca nie tylko z tej instytucji nie zrezygnował, ale w art. 424 KPK precyzyjnie określił niezbędne wymogi, jakie musi ono spełniać.”

Reasumując stwierdzić należy, iż w przedmiotowej sprawie doszło do uchybień, które wskazane zostały przez prokuratora w profesjonalnie sporządzonej i uzasadnionej apelacji. Co więcej wskazane uchybienia mogły mieć istotny wpływ na treść zapadłego w sprawie orzeczenia.

Wnioski

o uchylenie sprawy do ponownego rozpoznania, bądź o zmianę

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Wobec uznania w całości zarzutów apelacyjnych za zasadne- także wnioski uznać należało w całości za zasadny .

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU

1.

Nie wystąpiły.

Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności

Nie dotyczy.	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
<u>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</u>	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
<u>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</u>	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany	

<u>5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</u>	
<u>5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</u>	
1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania # art. 437 § 2 k.p.k.

Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia	
Nie dotyczy	
4.1.	Wyrok uchylony w zakresie punktu I, tj. w zaskarżonym zakresie. # art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia	
Wobec stwierdzenia uchybień wskazanych w apelacji i treści orzeczenia Sądu I instancji.	
<u>5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</u>	
<p>Przy ponownym rozpoznaniu Sąd Okręgowy powinien mieć na względzie następujące okoliczności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. w razie ponownej dyskwalifikacji opinii biegłego i stwierdzenia, że opiniowane okoliczności mają znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy i wymagają posiadania wiedzy specjalnej – należy powołać opinię sporządzona przez innego biegłego; 2. odstąpienie od przesłuchania świadka z uwagi na stan jego zdrowia wymaga stosownej opinii biegłego z zakresu medycy i nie może zostać zastąpione arbitralnym twierdzeniem sądu, gdyż jest to materia, która wymaga wiedzy specjalnej; 3. dokonując oceny poszczególnych dowodów należy mieć na uwadze przepis art. 7 k.p.k. Ograniczenie się przy tym jedynie to stwierdzenia konfliktu pomiędzy świadkiem a oskarżonym i uczynienie 	

z tej okoliczności podstawowej płaszczyzny oceny dowodu nie stanowi profesjonalnego wypełnienia dyrektywy wynikającej z art. 7 k.p.k.;

Analizując zarzut postawiony oskarżonemu w punkcie I aktu oskarżenia warto wziąć pod uwagę pogląd wyrażony przez Sąd Apelacyjny w Szczecinie /wyrok z dnia 31 stycznia 2018 r., II AKa 157/17/. Zgodnie z tym poglądem: „ W przypadku przestępstwa prania brudnych pieniędzy i paserstwa tylko na pierwszym etapie zachodzi podobieństwo działania sprawcy – inne u pasera, który rzecz bezpośrednio uzyskaną z przestępstwa nabywa, pomaga do zbycia, przyjmuje lub pomaga do ukrycia, a inne u biorącego udział w praniu, dla którego każde zachowanie po konwersji rzeczy bezpośrednio pochodzącej z czynu na rzecz lub korzyść pochodzącą pośrednio z czynu jest karalne z wyżej zagrożonego typu z art. 299 § 1 KK. Również ukrycie i przyjęcie różnią się charakterem tego zachowania. Jeżeli zmierza ono do wykorzystania do dalszego popełniania czynów zabronionych (słowem, gdy „czarne” pieniądze nadal mają być „brudne”) pozostaje ono w sferze paserstwa. Natomiast, gdy działania te zmierzają do ich legalizacji dochodzi właśnie do prania brudnych pieniędzy.”

W razie konieczności sporządzenia uzasadnienia warto także mieć na uwadze kwestie wskazane wyżej a odnoszące się do „zwięzłości” formułowania poszczególnych zagadnień i ich argumentacji /w poz. 3 niniejszego uzasadnienia/.

<u>5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</u>		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
	Brak	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
2. 2.	zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. S. - Kancelaria Adwokacka w W. kwotę 840 (osiemset czterdzieści) zł plus VAT z tytułu zwrotu kosztów obrony z urzędu w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie.

	7. PODPIS	
	Dorota Radlińska Rafał Kaniok Piotr Bojarczuk	
<u>1.3 Granice zaskarżenia</u>		
Wpisać kolejny numer załącznika 1		
Podmiot wnoszący apelację	Prokurator	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Orzeczenie Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie z dnia 8.02.2021 r., sygn. akt V K 99/14	

<u>1.3.1 Kierunek i zakres zaskarżenia</u>			
#na korzyść #na niekorzyść	#w całości		
#w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
<u>1.3.2 Podniesione zarzuty</u>			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		

#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
<u>1.4. Wnioski</u>		
#	uchylenie	# zmiana